

Schiedam in de kaart gekeken

De ammenooitniet op één A4'tje samen te vatten geschiedenis van Schiedam, die je overigens niet plebejisch kan noemen, vangt aan in het jaar 1230 als er een dam wordt aangelegd om het polderland te beschermen tegen het zeewater.

Hoewel niet dedaigneus sloot Aleida van Henegouwen in 1258 een compromistje met Dirk Bokel over de polder De Nieuwe Schie waaraan zij Huis te Riviere liet bouwen; vervolgens weifelde zij niet binnen 25 jaar de jonge nederzetting Schiedam een wake-upcall te geven tot een heuse stad door het stichten van een kerk en een gasthuis.

Op het tracé richting het achterland (Delft, Leiden en Haarlem) trok de dam ondertussen handelsactiviteit aan met een goederenoverslag vanjewelste, die helaas een kleine eeuw later versjteerd werd door de concurrenten Rotterdam en Delft met hun waterverbinding tussen de Schie en de Maas.

Gelukkig bloeide in de vijftiende eeuwde devotie op rond de heilige Liduina en cruissete Schiedam drie eeuwen lang als een vissersplaats door de geschiedenis heen met scheepswerven, touwslagerijen, lijnbanen, taanderijen, kuiperijen en zeilmakerijen.

De in de achttiende eeuw stilgevallen drankimport uit Frankrijk maakte de opkomst van de Schiedamse jeneverstokerij mogelijk, die de stad gouden tijden en menig pikketanissie bezorgde en tegelijkertijd enigszins downgradede tot Zwart Nazareth.

Terwijl de meeste andere dichters uit die periode zich veel negatiever uitlieten, waren de lovende woorden van dominee-dichter J.C. Perk over de stad niet aan dovemansoren gezegd; hij schreef over het klokje van het Zakkendragershuisje op carbonpapier, waardoor er niet ge-cc'd hoefde te worden.

Vele jaren voor de Tweede Wereldoorlog en de 24 uurseconomiezorgde de prolifererende scheepsbouw ervoor dat de stad en zijn omgeving door de vestiging van scheepswerven opnieuw op de schop ging.

Om verdere aantasting van stedenbouwkundige structuren te voorkomen, is de binnenstad van Schiedam in 2005 aangewezen als beschermd stadsgezicht; samen met de vele bezienswaardigheden zoals de bibliotheek in De Korenbeurs, de gezellige à-la-carterestaurants en de cabareteske cafés heeft de stad zich ontwikkeld tot een toeristische trekpleister.

Extra zin voor de specialisten (auteur: Rein Leentfaar)

Schiedam, 1979: boven op de terra-di-Sienaondergrond werd door de in pilo geklede klassenbewuste en stachanovistisch opererende Amada-medewerkers uit België een hocus-pocusachtig, betsjoend euthyneria gebouwd voor onder de ijsvloer.